

प्रास्ताविक, भयुरां, शर्मा, ने. छ. बोधु, कटिहार;
अन्तर्गत, विष्णू, दारवां, सात भाषिनां द्वार

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમરાવતી, ગાંધીરાસ્ટ્ર સંગ્રહ

જ-૧૨

૩૪૦૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૪૦૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શ્રીમત્.જી.રડાદાસજી. ૫૨૧.૬.

વિષય દ-૧૪

हरिः ॐ श्री सद्गुरु प मात्मने नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

બહાલા સજ્જનો પ્રત્યે માહારા બે બાલ.

બહાલા વિવેકી બ-ધુઓ! આપણને આ ઉત્તમ મનુષ્ય જાતિમાં અવતાર દેનાર, જકરામાં રક્ષણ કરનાર અને પાલન કરનાર એવા જે પૂર્ણ પુરોષોત્તમ તેના આપણાપર પણ અને અનંત ઉપકાર થયા જાય છે. તેનો બદલો કોઈ કાળે વળી શકે તેમ નથી. પરંતુ આ અવનીમાં અવતરીને તેને પ્રસન્ન કરવા ખાતર જેમ અને તેમ તેને ગમતા કાર્ય વધારે કરવાની કોશીશ કરવી એ આપણી મુખ્ય દરજ્જા છે, ને તે પ્રભુને શું કાર્ય ગમે છે, ને શું નથી ગમતું તે સમજવા માટે સતશક્તિ, સદ્ગુણ અને સત્સંગની ધણી જ જરૂર છે માટે તે મેળવીને હમેશાં સત્સંગ કરી સાર અસાર બરાબર સમજીને સત્ કર્મમાં જોડાવું ને દુષ્કર્મથી અટકવું જોઈએ. આ મનુષ્યદેહની શું ખુબી છે. ભજનનો શું પ્રભાવ છે. ને પ્રભુના શું આપણાપર ઉપકાર છે. તે સમજણ નથી મેળવી, અને અનુભવ નથી કર્યો, ને માત્ર જગતનાં વિષયસુખો કે જે પરિણામે દુઃખદાઇ છે. તેમાં વીંટાઇ રહ્યા છીએ તેથી અતે કેટલી ખરાબી થશે ને હાથ આવેલા અમુલ્ય હીરાંથી મનુષ્યદેહ કાઢી બદલે ગુમાવી નફો જવું પડે. તેમ ન થાય ને શ્રીકૃષ્ણની કોરટમાં કપવું ન પડે. પણ બહા ઉત્સાહપૂર્વક દીવ્ય પાર્થ-દેના મંડળમાં હરિની હજુરમાં હસતે મુખે જવાય તેવી તજવીજ કરવી કે જેથી દરેકને મન મરણની પીડા ન સહન કરવી પડે. તેજ મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક છે; નહીં તો મનુષ્યરૂપણ મુળાશ્વરતિની પેઠે મનુષ્યના આકારમાં પશુજ છાંયે, કેમકે શબ્દ સ્પર્શ રૂપ-રસ ને ગંધ તે પાંચ વિષયનો ઉપયોગ પશુ પણ કરે છે ને તે પાંચ વિષય મેળવવાનું જ્ઞાન પણ તેને છે તે જ્ઞાન આપણે પણ મેળવીએ તેમાં આપણી બહાદુરી શું? તેથી તો આત્મા કહે છે ને આત્મહત્યાનું પાપ લાગે છે. માટે તેમ ન થતાં ઇન્દ્રિયાને વિષયથી રોકીને આ પણા સરજનહાર સર્વેશ્વર પ્રભુમાંજ લગાડવી. તે લગાડવા માટેનાં સાધનમાંનું આ એક મારા દારકાંધીજનો પ્રસાદ છે તે આપની આગળ રજી કરું છું. તે પણ મુખ્ય સત્સંગનોજ પ્રભાવ છે; અને જે માંહી ન્યુનતા છે તે મારી અલ્પ મતિની ખામી છે પણ આપ હંસ-રૂપ સારનેજ પ્રહણ કરશો એવી આશા રાખું છું. ને મનમાં ઇચ્છું છું કે હમેશાં આ પ્રસાદમાંથી આપને રૂચે તેટલું ગાઇને મનને પુષ્ટ કરશો. લોભીયાના ધનની પેઠે રાખી ન મુકશો એવી મારી આપના પ્રત્યે વિનંતિ છે.

તા. ૨-૬-૧૧. માંગરોળ.

લી. હરિજનોનો દાસ, મહાલક્ષ્મીનો પુત્રારી. મેઘજી લાલજી.

પ્રથમતો શ્રીમત્ દ્વારકેશ ધણીના નામની ધુની લગાવો.

=સોહક=વસંતતિલકા=રાગમાં=

શુભ શંખ ધારી ધણી દ્વારકેશ, કર ચક્ર ધારી ધણી દ્વારકેશ

શ્રીમ વસ ધારી ધણી દ્વારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દ્વારકેશ—

કૌમુદી ધારી ધણી દારકેશ, શ્રીવત્સધારી ધણી દારકેશ	
ખટ ગુણ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૨
છડી છત્ર ધારી ધણી દારકેશ, ધૂલ પત્ર ધારી ધણી દારકેશ,	
ખગંધજ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૩
કર હાલ ધારી ધણી દારકેશ, તલવાર ધારી ધણી દારકેશ,	
મણીમાળ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૪
શીર તિલક ધારી ધણી દારકેશ, કિરિટ મુકુટ ધારી ધણી દારકેશ,	
કર કમળ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૫
પીતાંબર ધારી ધણી દારકેશ, પદ નુપુર ધારી ધણી દારકેશ;	
વનમાળ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૬
બિપવિત ધારી ધણી દારકેશ, પીત વસ્ત્ર ધારી ધણી દારકેશ,	
કટિખંધ ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૭
શુભ વેષ ધારી ધણી દારકેશ, શીર પેચ ધારી ધણી દારકેશ;	
સુર સનક ધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૮
મુખ મુર્લી ધારી ધણી દારકેશ, વજના વાહારી ધણી દારકેશ,	
નિબુ નિશ્વધારી ધણી દારકેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૯
ધણી દારકેશ હસ્તેશ શેવો, નહી દેશ વિદેશ દેવ એવો;	
ધણી દારકેશ પરમ પરેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૧૦
ધણી દારકેશ રાગધીરાજ, સ્વામી સદાય મુગ્ધ શીરતાજ;	
પુગ્ધયછે પ્રેમથી દેશ દેશ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૧૧
ધણી દારકેશ અખડ રૂપ, ધણી દારકેશ અહાંડ ભુપ,	
ધણી દારકેશ સહુથી વીશેષ, ગોવિંદ ગદાધર દારકેશ—	૧૨

ગીતી.

દારકેશ દુઃખ હણુશે, ભણુતાં ભાવેથી ભગવત નામો;
અંત સમયનો બેલી, સદા સગી છે સાચો વિસામો,

શ્રીમત્ દારકાંધીરાજી જે રાજ શ્રીમત્ રણછોડરાયજી જે જ્ય જ્ય રણવીર સમર્થ.

શ્રીમત્ સદગુરુ વિજયતે.

શ્રી માંગરોળથી શ્રી દારકાંધુરી જતી વખત શ્રી મહાલક્ષ્મીજીને કરલી વીનંતી.

(તમે દાની છો દેવ દારકાં પતી: એ હમ.)

- હરેકે મહાલક્ષ્મીજી મહાન ગુણશાળી, રે નમુ' માત શ્રી મંગળપુર વાળી,
હરેકે તારા દરશનથી દોષ દુર નાસે, રે પાદરપર્ષનથી પુણ્ય સહુ પાસે,
હરેકે પામે દરશન તે પુણ્ય આગ્યશાળી, રે નમુ' માત શ્રીમંગળપુર વાળી.— ૧
હરેકે રઘુરાજ તારી આજુમાં ખીરાજે, રે જેનો જગમાં બહારે જશ ગાજે,
હરેકે તેની સાથ સીતા માત તું દયાળી, રે નમુ' માત શ્રીમંગળપુર વાળી.— ૨
હરેકે પ્રગટિ પંકજથી કમળા કહેવાણી, રે આદિ નારાયણની તું પટરાણી,

- હરેકે કૃષ્ણ સંગે તું રૂકમણી રૂપાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૩
- હરેકે ત્રેલોક તણીલાજ તુજ હાથે, રે તને રાખે જગનાથ સદા સાથે,
- હરેકે તમે સીંહુની સુના છે સંવાળી રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૪
- હરેકે રિદ્ધિ સિદ્ધિ તારી સમૃદ્ધીની દાસી, રે તારી પ્રભાના પ્રભાવથી પ્રકાસી,
- હરેકે મહાલક્ષ્મી તું સત્વગુણ શાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૫
- હરેકે મહાસરસ્વતી રત્ને ગુણ રાખે, રે જેની સ્થાપથી સુકવિ કાવ્ય ભાંખે,
- હરેકે તમેગુણી સ્વરૂપ મહાકાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૬
- હરેકે મહામ્માયા ત્રીલોકમાં વીહારી, રે તમે મુખ્ય શાંત સત્વ ગુણધારી,
- હરેકે તારા ચરણકમળ પુણ્ડું પખાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૭
- હરેકે તમે જગત તાત તણી જોડ શાળી, રે આપ પધાર્યાં છે પુણ્ડું કૃપા આપી,
- હરેકે મુખકમળ માતુ જોઈ હું નીહાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૮
- હરેકે સર્વ સમૃદ્ધિનો સાર શ્રીજી તું છે, રે તારાથકી સર્વ ક્ષેમ કુશળ પુછે,
- હરેકે માન નથી મારા નાથથી નીરાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૯
- હરેકે મને મોકલો શ્રી દારકેશ પાસે, રે આશ પુણ્ડું મારી તુજ થકી યાશે,
- હરેકે તારી કંચુથી મળે વનમાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી — ૧૦
- હરેકે કરી કરુણા શ્રી જીવે મુજ સામું, રે દીવ્ય દર્શન આ દેહથી હું પામું,
- હરેકે ગાંધી ગુણ પુણ્ડું પ્રેમે પાડી તાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૧૧
- હરેકે દાસ મેઘજની આશ પૂરી કરજે, રે માત આપી આશીષ ભક્તી ભરજે,
- હરેકે કરો ભગવત બેટાડી ભાગ્યશાળી, રે નમું માત શ્રી મંગળપુર વાળી.— ૧૨

શ્રી મહાલક્ષ્મી માતકી જે.

આ પ્રસાદના અગાઉથી ઇચ્છક. શ્રીસ્કંધ પુરાણોક્ત
નાનામ, ગુરૂ શ્રી ગગાધર બલભાઈ દારકાંમહામ્મયનું
મંગિરોળ, પંડ્યા ભગવાનજી દેવજી, જે ગુજરાતી ભાષાંતર
ધી બીખા લાધા, વો. વલ્લભદાસ કામે દિવેદી વિશ્વનાથ
શ્વર, વો. છોટાલાલ શીવશંકર, મુરખી ગોવીંદજીનું છપા-
હરજીવન મયારામ, વડીલ બહુ ભવાં વેલું (૧૨) આ-
લાલજી, જેથી મટલાલ માંડજીજી, હાલ નાની કી મતનું
પોરબંદર, મુરખી મગનલાલ જગજી દારકામાં મળે છે
વન, મુકામ બેટ શંખોદાર, મુરખી ત્રી તે અવખ્ય વાંચ્ય
કમદાસભાઈ, શ્રીરણજીજીના સેવક મારી વીનંતી છે.

શ્રી તુલસીજીનું કુંડું.

મારા તરફથી આસીવાય બીજાં પુસ્તકો થોડા દીવસમાં બહાર પડશે તેનાં નામ.

શ્રી રામરક્ષાનું સંગીતમાં ગા-
ન શ્રી ઉપદેશ દોહા વળી શ્રી મહા-
લક્ષ્મી મહોત્સવમાળા શ્રીમત રણુજી-
ડરાય રત્ન માળા.

ઉપર લખ્યાં પુસ્તકો ઇશ્વર ધ-
રજા થયે બહાર પડશે' લી. મેલજી
લાલજી.

શ્રીયુત્તમ અનંત પ્રસાદજી કૃત,
દીપમાળા તથા બેટમાળા તે પછી
શ્રી રણુજીડરાયજીના ગુણ ગાન ગાવા
માટે અતિઉપયોગી ને રસમય છે તે
મળવાનું છે. પાટણ. ગુજરાત-આ-
નંદ આપ્રીસ.

આ પુસ્તકનું નામ દ્વારકાંધિરાનો પ્રસાદ શા માટે તેનો ખુલાસો.

પ્રભુના ચરણમાં પ્રથમ પોથી અર્પણ થઈ માટે પ્રસાદ. પ્રસાદમાં તરેહ તરેહની મીઠાઈ હોય તેમ આમાં તરેહ તરેહના ગરબા, મીરાંચરિત્ર તથા પ્રભુના નામની માળાઓ વિગેરે છે પ્રસાદ મુખથી ખવાય તેમ આ મુખથી ગવાય. પ્રસાદ ખાતાં આનંદ થાય તેમ આ ગાતાં આનંદ થાય. પ્રસાદ માંદાંને ન ભાવે તેમ આ પાપીને ન ભાવે, પ્રસાદ ખાવાથી તન પુષ્ટિ પામે તો આ પ્રસાદ ગાવાથી મન પુષ્ટિ પામે, પ્રસાદ ખાનારને જ આનંદ મળે ને આ થી ગાનાર તથા સાંભળનાર સર્વને આનંદ મળે, પ્રસાદ ખાવાથી ખુટે ને આ પ્રસાદ ગાવાથી વધે એવો છે હમેશાં પહેલેથી છેલ્લે સુધી અથવા માંહેથી રૂચે એટલો ભાગ પ્રેમથી ગવાય તો જરૂર જીવનું કલ્યાણ થાયજ. એ જીજ્ઞાસી આ પ્રસાદ આપને આપી આનંદ માનું છું માટે હે મારા વહાલા પ્રેમી હરિજન બંધુઓ આ પ્રસાદ હોંશથી ગવાને મનથી પ્રભુને ખાવા સુકશે નહીં એ મહારી આપના પ્રત્યે પ્રાર્થના છે. લી. આપનો દીનદાસ મેઘજી દરેક ધાસે રામ નામ જપવાની ટેવ પડે તો બેડા પાર થઈ જવાય.

(શ્રીરામ મંત્રની માળા.)

(લાવણી.)

શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રઘુવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ભુમીચર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ વિદ્યુવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ નટવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૨
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ સુરવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ વિભુવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૩
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ નરવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ અધહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૪
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ સુખકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ દુઃખહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૫
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શરધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રિપુહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ —	૬
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મનહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ જનકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૭
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ જયકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ લયકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૮
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ભયહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મહિધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૯
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રુતિકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ છુતિધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૦
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મુનિવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ક્ષુન્ધિધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૧

શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મતિધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ગતિકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૨
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ તમહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ તનુધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૩
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શુભકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મદહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૪
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ સનધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ભવહર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૫
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શુદ્ધકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૬
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ ક્રીટધર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ અવધવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૭
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ પ્રશ્નર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ મહેશ્વર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ—	૧૮
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ શુન્વર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ નિધીવર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૧૯
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ અજકર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ અક્ષર, શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ રામ.—	૨૦
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ જપથી, શ્રમ વીણુ સાચો અર્થ સધાય;	
શ્રીરામ શ્રીરામ શ્રીરામ જપથી, ભવજળ શ્રમ વિણુ સહજ તરાય.—	૨૧
શ્રીરામ નામ પરમ જપ જગમાં, જપતાં જમદૂત જીવે નહિ;	
રામ મત્ર તાગક રટવાથી અત સમે કોઇ રૂવે નહિ.—	૨૨

(ગીતી.)

રામ મત્રના બળથી, મળતી મુક્તી કાશીમાં જનને,
સદા રામ રટવાથી, જીવત મુક્તી જરૂર કરે મનને.

શ્રીમત્ સદ્ગુરુદેવકી જય
સદ્ગુરુ શ્રી નૃસિંહ પ્રભુ વિજયતે.

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ
શ્રીમત્ દ્વારકાંધીરાનો પ્રસાદ.

(મંમળાચરણ)

(છંદ ભુજંગી.)

નમુ સદ્ગુરુ શેષ શ્રી સારદાઇ, નમુ નાથ નારાયણ શેષપાઇ;
નમુ સંતને પાતથી પુણ્ય પ્રેમે, યુક્ષો ગાઈ રણુછાડના ઠલ નેમે.

ગરબો (૧) પહેલો.

(અંબીકા આનંદી=એ દબ.)

બે કરન્નેડી કહું એક વાતરે, રણુ. તમે કોટિ બ્રહ્માંડના નાથરે, રણુછોડરંગીલા. ૧
 સુણી શાંત્રે તમારી ખ્યાતરે, રણુ. જાણ્યા પરચા તારા પ્રખ્યાતરે, રણુછોડરંગીલા. ૨
 આશા ધારીને ચરણુ કાપ આવેરે, રણુ. તે તો તારી કર્ણાથીજ શવેરે, રણુછોડરંગીલા. ૩
 અમે આળ્યા આજે આપ પાસેરે, રણુ. કર કણુક હવે તુજ દાસરે, રણુછોડરંગીલા. ૪
 શમ દમ દાન દેવા ન જાણુરે, રણુ. નથી આપા આચારનું ઠેકાણુરે, રણુછોડરંગીલા. ૫
 મતિ મંદ મલિન હુ પાપી રે, રણુ. આંણ્ય તારી મેં ભારી બિથાપીરે, રણુછોડરંગીલા. ૬
 પાણું હુકમ હજી હું ન પુરેરે, રણુ. ખાવા પીવાને ખેત્રવામાં શુરેરે, રણુછોડરંગીલા. ૭
 જે અવગણુ જગતમાં દીસે રે, રણુ. તે તમામ છે મુજ વિશેરે, રણુછોડરંગીલા. ૮
 વિષયવાસનાને વેર ઝેર જાગુરે, રણુ. દુરિજનીયાંથી દીન રાત દાણુરે, રણુછોડરંગીલા. ૯
 પડે માયાનો માર મુજ માથેરે, રણુ. હણે સુમતી થૈ કાંમ કોષ સાથે રે, રણુછોડરંગીલા. ૧૦
 ધણી ધાર્યો નહીં મેં માથે રે, રણુ. થયો હેરાન હું મારે હાથેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૧
 તાહિ તાહિછું શણુ હવે તારે રે, રણુ. ભવદવમાંથી બળતો બગારેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૨
 દોષ દેખિને રોપ નહીં કરેરે, રણુ. અભય આપીને કર શીર ધરજેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૩
 ભવરણુથી રણુછોડજી છોડાવેરે, રણુ. જન્મ મરણનાં સંકટ તોડાવેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૪
 વ્હાલા વેરાઅ પ્રેમ જગારેરે, રણુ. જ્ઞાન ભક્તિ ભરી સ્પીર પાડેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૫
 ગોપર કહિ અરજ બીર ધારેરે, રણુ. પુરા પ્રગટ હૃદયમાં પધારેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૬
 આપ વિના ન અન્યકોય બેલીરે, રણુ. કહું બીના બની બધી બોલીરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૭
 વસી મનમાંને શ્રેય સુજાડેરે, રણુ. મારા તનના તે તાપ બુઝાડેરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૮
 બીરે આવો હે અંતર જામીરે, રણુ. હરો મેધાના મનની ખામીરે, રણુછોડરંગીલા. ૧૯

(દાહરો.)

ખામી હરશે ખંતથી, નમ્રી છેજ નીશંક, પડીને પદમાં પ્રેમથી, વિનવે મેધો રંક.

ગરબો (૨) બીજો.

(મહિશ નામે અસુરનો લુપતી=એ દબ.)

હરે કે તમે દાની છો દેવ દારકાંપતીરે, તારે શણુ થયાં તેની વિપત્તિ પતી.— ૧
 હરે કે છેવે શણુ વારંવાર પ્યાર ધારીને, ચરણુ શીશ નામી લુજ બે પસારીને.— ૨
 હરે કે તુજ સન્નુષ સુખ જળ ન સુઅથી કહુંરે, દુષદાણિદ્ર આજ અમારું ગયું.— ૩
 હરે કે થયાં સાચાં સુભાગી આપને મળિરે, બલે લુમીમાં માનવીની દૈ મળિ.— ૪
 હરે કે ભવો ભવના ભરથાર દારકાંપતીરે, વ્હાલા લાગે છો આપ અમોને અતી.— ૫
 હરે કે આપ પીતાને પ્રજા અમે આપનીરે, આળ્યાં શણુ હવે મારી કરો પાપની.— ૬
 હરે કે આપો દિવ્ય દેહ દેવ દારકાંપતીરે, ટળે જગમા જાવાની હવે વિપતી.— ૭
 હરે કે જગન તૃષ્ટાનો તાર હવે તોડજેરે, તારિ ભક્તિમાં મન માડું જોડજો.— ૮
 હરે કે તમે રૂકમણિના કાંત રળિયામણા રે, તારિ કર્ણમાં કૃષ્ણજી નથી મણા.— ૯
 હરે કે દોર ખેતી ચોરીને ચિત લાવીયારે, થયાં સુભાગી અભાગી અમે કાવિયાં.— ૧૦

- હરેકે ભાંગી:ભવની ભાવકુ આજ ભુધરે રે, હવે આવવું ન માગીએ' હરે.— ૧૧
 હરેકે તારા ધામમાં વિરામવા વ્રતિ કરો રે, જનતપ્રતિ વ્રતિ છે તે સમુજિ હરે.— ૧૨
 હરેકે પ્રભુ પ્રેમ રોમરોમ પ્રગટ ઝટ બરો રે, જગત ભાન ભુલું એવિ પ્રેરણા કરો.— ૧૩
 હરેકે કિરતાર તદાકાર તુજમાં કરો રે, તુમાં તનમય મન માડે પ્રભુજ કરો.— ૧૪
 હરેકે ત્વરાથકી કુતકને આપ કાપજોરે, રિપુગર્વ હણી શાંતિ સદા આપજો.— ૧૫
 હરે કે શત્રુ કામ કાંધ લોભ મોહને હણોરે, મદદ કરવા માલીક પીતાજ બણો.— ૧૬
 હરેકે અમેા બાળની સંભાળ આપથી થશેરે, તારી સ્થાય વિના સંકટો નહીં જશે.— ૧૭
 હરે કે ભવરણથી રણુજોડ હવે છોડજોરે, હાથ ઝાલ્યો તેને ન તરજોડજો.— ૧૮
 હરે કે તારી કપાથી કગાલ તે કર્મિ બનેરે, તારી દયાથી દળિદિ તે દાની બને.— ૧૯
 હરે કે તારા શર્ણુ થકી જનમ મરણુ જાય છેરે, એમ વેદવાંણી સિદ્ધજનો ગાય છે.— ૨૦
 હરે કે યેભ યજ્ઞ તપ દાન ન તે તુલ્ય છે રે, તાડે નામ માત્ર સર્વથી બે સુલ્ય છે.— ૨૧
 હરે કે તારા નામ ધામ રૂપની ન ઉપમારે, દેવ દાનવ ન કોય આપની સમા.— ૨૨
 હરે કે તારા દાસ પાસ વાસ સદા આપનેરે, તેને પરભવિ શંકે ન પવન પાપનો.— ૨૩
 હરે કે જેના રક્ષક રણુજોડરાય થાય છે રે, જય માયા તેનાથી ત્રાહિ ત્રાહિ છે.— ૨૪
 હરે કે તારા ભક્તને ન હોય ભય જગનનેરે, તારી કૃપા વડે રહે ન અશક્ત કો.— ૨૫
 હરે કે આપ મળું પુરિ પાડવા સમર્થ છોરે, ખરે ખરા ગળું તણા તમે ગર્થ છો.— ૨૬
 હરે કે આજ ગરજવંત અરજ આપને કરેરે, તારી કૃપા વિના કાર્ય માડે નહિ સરે.— ૨૭
 હરે કે હવે મરજ માલીક આપની ખરીરે, અમે અરજ તો આપની કને કરિ.— ૨૮
 હરે કાલાવાલા દયાળા દીલે ધારજોરે, દીન દાસોને ક્ષણે ન વિસારજો.— ૨૯
 હરેકે વિશ્વવિદિત મદદ મેઘજી હજી ચહેરે, કરગરિ કર શિરપર ધરવા કહે.— ૩૦

(દોહરો.)

કર શિર પર ધારિ હરી, કરો અભય અવિનાશ, તારી દયા થકી થયા, અભય ભક્ત અવિનાશ.

(૩) ત્રીજો.

(ચિદ્ધર આબ્યો કુદ્ધાર અસી હાથમાંરે લોલ—એ દખ.)

- તમે રાગ્ગ્યોના રાગ રણુજોડ છેરે લોલ, ધરી આશ અર ફાંસી થકી છોડશેરે લોલ.—૧
 તારા નામથી વિરામ મળ્યા કેકનેરે લોલ, તારા ધામમાં અરજ કરે' હુ રહિ કનેરે લોલ.—૨
 તમે આંહી ઉભા ભક્તનો ભય ભાંગવારે લોલ, સનેહે સ્વીકારીને સુદામાના કાંગવારે લોલ.—૩
 જુઠા ઠાંઠે કાકાર ન હાવાછોરે, ખરા પ્રેમ જોવ ત્યાંજ તમે જવછોરે લોલ.—૪
 તમે પ્રિત કરી પ્રેમના પ્રમાણુમાંરે લોલ, કહું કાંઈક જરી જે છે મુજ જાણુમાંરે લોલ.—૫
 પ્રગટ થયા પ્રથીરાજ તણે બારણેરે લોલ, ગયા ગોમતિજ સૈત પ્રેમ કારણેરે લોલ.—૬
 હજી હાજર એ મંદિર દેવાત છેરે લોલ, ખરેખરિ કરી દાસતણી ખ્યાત છેરે લોલ.—૭
 હાંકી બેલ લઈ વેલ યોડાણા તણીરે લોલ, રથા કાકારમાં દારકાંધીશ ધણીરે લોલ.—૮
 કર્યું ગોમતિ સહિત ધામ શોભતુરે લોલ, જતાંવેત જન મન રેવા લોભતુરે લોલ.—૯
 મેતા પવંત આવતા આ હજુરમાંરે લોલ, આબ્યા પ્રેમથી બેચાય મંગલપુરમાંરે લોલ.—૧૦
 હજી હાજર ત્યાં ગોમતિજ વાવ છેરે લોલ, સ્નાન કરતાં અધ જય એવો ભાવ છેરે લોલ.—૧૧
 દોડ્યા દુર પંઢરપુર કમ્બરે કર ધર્યારે લોલ, વિઠ્ઠલનાથ હયાં ભક્ત ત્યાં ધણા ક્યારે લોલ.—૧૨

તુકારામ નામદેવ દામણ થયારે લોલ, જ્ઞાનદેવ જ્ઞાનયા મે જ્ઞાનયાં તે કહ્યારે લોલ.—૧૩
 હાંક્યા અર્જુનનો રથ આ હાથે કરિરે લોલ, પિપાને બતાવિ દિવ્ય દ્વારકાંપુરિરે લોલ.—૧૪
 સતિ દ્રોપતિનાં ચીર તમે પુરિયારે લોલ, કાઠયાં ઝોરવ કુળ કેરાં મુળિયારે લોલ.—૧૫
 મેતા નરસીને હાર તમે આપીયોરે લોલ, જ્યારે કાપ્યો તો મંડળક પાપીયોરે લોલ.—૧૬
 તમે વેશવાળ શામળજાતું કર્યુરે લોલ, રાગ કેદારો છોડાવિને નાથું બર્થુરે લોલ.—૧૭
 તમે શ્રાદ્ધ શાશ્વત્ નરસિના પીતાતથ્યુરે લોલ, પુર્યું મામેશ કુંવર્યને રળિયામથ્યુરે લોલ.—૧૮
 હેતે હુડી સ્વીકારી છે આ ધામમરિ લોલ, આવ્યા નરસિને તમે છો બહુ કામમરિ લોલ.—૧૯
 મીરાંબાઇને સદાય લીધાં ચર્ચુમરિ લોલ, જ્યેના જ્યેજ હજી ઉભાસ્થામ વર્ચુમરિ લોલ.—૨૦
 હજી ભકતો તો આપના અનેક છેરે લોલ, મને કહેવાનો કાંય ન વીવેક છેરે લોલ.—૨૧
 તારે દ્વાર આવ્યાં પ્યાર તે ન થાય છેરે લોલ, તારિ આશ્વથી નીરાશ કો ન જ્યવ છેરે લોલ.—૨૨
 તમે પ્રમટ મળ્યા શામળા અનેકનેરે લોલ, જ્ઞાને ન મળો આ દીન દાસ એકનેરે લોલ.—૨૩
 તમે પિતા પુત્રમાં ન ભેદ રાખશેરે લોલ, જેવાં તેવાં તોય બાળને સ્વીકારશેરે લોલ.—૨૪
 જ્યારા પધારો પ્રેમે ચડિને આખડીરે લોલ, બેટું ભાવથી હું ઠાર મારી જાતડીરે લોલ.—૨૫
 ધણુ દીનનો વિયોગ વ્હાલા છે પડ્યોરે લોલ, આજ તરૂપી તારા ધામમાં આવિ ચડ્યોરે લોલ.—૨૬
 હરિ હદ થેછે હવે હાંમ પુરજોરે લોલ, રોમરોમ મને પ્રેમ પુરો સ્પુરજોરે લોલ.—૨૭
 તમે પ્રેમને આધિન પુરોષોત્તમરે લોલ, કાલા ઘેલા કહું બોલ તે કરો ક્ષમારે લોલ.—૨૮
 દોષ ક્ષમા કરિ મળો હરિ મુજનેરે લોલ, કહુ વારંવાર કર્મરિને તુજનેરે લોલ.—૨૯
 ભરો ભકિત ભરપુર માગે મેઘજીરે લોલ, નરસીદાસ જેવો કરો મુજને હજીરે લોલ.—૩૦

(દોહરો)

અનેક ભકતો આપના, હળિમળિ હરિચણુ ગાય, તેમાં શ્રી રણુછોડજી, રાખો મને સદાય.

ગરબો (૪) ચોથો

(સંકીર્ણ સુર ગણુ મળિ—એ હમ.)

ભકતો તારા ભેરા મળી, તાણિ પાડી ચણુ ગાય, એમાં અમોને તું રાખજે, પ્યારા રણુછોડ રાખ.—ભકતો તારા.	૧
તુઝા તુલસી સુરદાસને, મેતાનરસીની પાસ, વાસ સદા મને આપજો, સાથે રહિ શ્રીનીવાસ.—ભકતો તારા	૨
ચંદ્ર રૂપે રે રાજે પ્રતું, તારા રૂપે સહુ દાસ, એક સ્થાનક મળિ આપજો, કરીયે રાસ વીજાસ.—ભકતો તારા	૩
રીઝો રીઝો રણુછોડજી છોગાળા સુખદાય; ગાય શ્રાદ્ધણુ પ્રતીપાળ છો, સંતોને સુખદાય.—ભકતો તારા	૪
કરણુકરો હવે કુંજુજી, મારા રામને રૂપ; એકનાએક અનેક છો, જુદે જુદે સ્વરૂપ.—ભકતો તારા	૫
બમણુ ભાંગી ભગવાંન તેં, દહ કાંઈક આભાસ; પાછા શીદને છૂપી ગયા, કરો પુરો પ્રકાશ.—ભકતો તારા	૬
ભકત જન્મનેરે નહીં બને, વને હોય જેમ વાસ; એમ ભવમાં અમે ભટકાએ, ટકીયે તુજ પદ પાસ.—ભકતો તારા	૭

દયા કરો દારીકાંપતી, છો દયાના નીધાન;	
દીનદયાળુ કહેવાવછો, કેમ માગોછો માન.—ભકતો તારા	૮
કાલુ ઘેલું બાળક બોલીયે, તે શું સુણશે ન કાંન;	
મોટાકામાં શું આવી ગયા, ભાવિકના ભગવાન.—ભકતો તારા	૯
મોટા ભકતોને તો ભાવથી, ભેટયા તમે હજુર;	
છાટાં જાણી શું છેટાં કરો, થયા દયાળા શું કૂર.—ભકતો તારા	૧૦
અંતર પડદા અળગા કરો, ધરો ધર્મની હામ,	
આંમ ન આપે આપને, સુણોસુંદર સ્યામ.—ભકતો તારા	૧૧
વિરહ રહે છે વીયોગનો, દુખી દેખે છે લોક;	
માનો માનો મહારા પ્રભુ, મારો છાનોછે શોક.—ભકતો તારા	૧૨
નામે નામી તમે નહિ મળો, તો લેશે કોણ નામ,	
ધાંમ ઘોડી અમે આવીયાં, છતાં કાં કરો આંમ.—ભકતો તારા	૧૩
કોટિ બ્રહ્માંડપતી તમે, અમે અવશુણીયાં શીશ્ય,	
રંક જાણી રણછોડજી, છોડો સુણી વાણી રીશ.—ભકતો તારા	૧૪
શુભી વેશે તમે શામળા, મારું અશુભી છે અંગ;	
કરવા પવિત્ર પ્રભુ તમે, છો સમર્થ શ્રીરંગ.—ભકતો તારા	૧૫
આનાં ન કાઢો આપુ તમે, છાના ન રહેો નાથ,	
પાપો કાપી સ્થાપી પાદમાં, કરો અમને સનાથ.—ભકતો તારા	૧૬
આપ મળ્યા છો અનેકને, મારાં સાંભળ્યાં પાપ;	
છોડ કછોડ તો થાય છે, છતાં સાંખે તે આપ.—ભકતો તારા	૧૭
કરંછુ પુકાર હું કયારથી, નથી લેતા શું પ્યાન;	
અંતરજામી અલ્પેલકા, કરો કરૂણાનુ દાન.—ભકતો તારા	૧૮
હું નહિં જો લઉં તારા રૂપને, શાને શોચો દયાળ;	
બાળક ટળવળે આરણે, બોલાવો પાસે હાલ.—ભકતો તારા	૧૯
મુઠ મુરખ મતી મેઘજી, હજી રહો નાદાન,	
તેને સુધારીને શ્રીપતી, દૈદે દર્શનનું દાન.—ભકતો તારા	૨૦

(દોહરો.)

દરશન લો. આ દેહથી, સ્નેહે જગ સરકાર, યુગ વચન સિદ્ધિ કરો પામું ભવનો પાર,

ગરબો (૫) પાંચમો.

(મુરપતિ પદે પાંચમો આમરાંરિ મા—એ ઢખ.)

આલ.	પાર પામવો કીરતાર તારે હાથે છે, પાન્યા જે પાર સદા તે તુજ સાથે છે;	
	મારીતો ભાંખ ખરી તુજ માથે છે.—	૧
કાળ.	તુજ માથે છે વાન હાથનું મુજ હાથ નથી રણછોડ રંગીન્ના;	
	સાચો શૈવક તારો કરજે શિરપર ધારી હાથ.—	૨
આલ.	હાથ હાથનું હવે તારેજ રાખજે, અનાથના નાથ દયા દીલ દાખજે;	
	બોલું કુમોલ તો કડલાથી સાંખજે —	૩
કાળ.	કરૂણથી કીરતારી તારી અનેક આપે જાત,	
	માત તાત જાહેર જગતનાં વેદ વિદિત વિખ્યાત. -	૪

- આલ. વેદ વિદિત વિખ્યાત વાત તારી છે, અગમ્યેળ અદ્દમ ત્હેં ગુણિકા ઉદ્ધારી છે;
પદરજે' નારી ગૌતમની તે તારી છે.— ૫
- ઢાળ. તારી તે' ગૌતમની નારી કમ નથી મહિમાય,
તારા પદતીરથને પીતાં, જન્મ મરણ મટી જાય.— ૬
- આલ. જાય જન્મમરણ એવી વાત છે, લેવી મારે તો તારાથી મુક્તાકાત છે;
લીધી જેણે તે જગેજ પ્રખ્યાત છે.— ૭
- ઢાળ. છે પ્રખ્યાત તાત તારા જન વાત નથી એ જાની;
માટે કરો દયાથી દેવા મૂર્તિ મુજ મન માની.— ૮
- આલ. મુજ મનમાની કરો નિજ મૂર્તિ, દાસ આઘ્યા તુજ પાસ છે દૂરથી;
વૃત્તિ જેવા નિત તુજને ઝુરતી.— ૯
- ઢાળ. ઝુરતી વૃત્તિ જેવા મ્હારિ કિરતાર કર મહેર,
વખત વાયદો વચ્ચો જાય છે, શીદ કરે છે દેર.— ૧૦
- આલ. શીદ કરે દેર દયાનિધિ દેવા, બોલાવી લે ઘેર કરવા તુજ સેવા,
લહાવા દે નૌતમ ભકતો જેવા.— ૧૧
- ઢાળ. નૌતમ ભકતો જેવા લહાવો લેવા લગની થાય;
તમે તથાપિ કાં ન જણાતા તલ્લી જીવડો જાય.— ૧૨
- આલ. તલ્લય તમારી રહે છે ભારી, અંતરજનમી જીવો ને વિચારી,
ઝંખે છે તુજને આ જાત અમારી.— ૧૩
- ઢાળ. ઝંખે છે દિન રાત જાત આ તાત થયા શું આવા,
કીડી માથે કટક કગો શું ક્યાં કરશે જર્ઘ દાવા.— ૧૪
- આલ. દાવા દેવ નથી બીજે મારા, મુજ તને નથી બીજેજ જનારાં;
થયાં તારાં તે ન બીજનાં થનારાં.— ૧૫
- ઢાળ. નથી થનારાં બીજનાં બીજાં એ દી મેમાન;
સાચો સ્નેહિ તુજ અમારો જતાં ચહે છે માન.— ૧૬
- આલ. માન દેતાં દીન બાળક ન જણે, અવળા ને સવળા શબ્દ મુખે આણે;
શિદ્ધ હવે તાંતણો પ્રીતિનો તુ તાણે.— ૧૭
- ઢાળ. પ્રિત તાંતણો તું તાણે છે જાનો રહીને સ્થામ;
પ્રગટ નીરખવા હેડે મારે નિત્ય રહે છે હામ.— ૧૮
- આલ. હામ જતાં કાં ન કામ પતાવો, દિવ્ય દારિકાં તો કાં ન બતાવો;
શીદ શીથુને હવે વધારે સતાવો.— ૧૯
- ઢાળ. શીદ સતાવે તનને મનને તાવે છે તું તાત;
બસ કર આપા હવે હદ થઈ કર મહારાથી વાત.— ૨૦
- આલ. વાત તમે શે ન તાત ઉચરતા, કંઠણ હૃદય દીન કાજ શું કરતા;
આરત શરણુને રાખો શું રડતાં.— ૨૧
- ઢાળ. રડતાં રાખ્યે તુજ પત જશે પિતા ગણ્યું છું ખારો;
પ્રરી તુજને કોણ સમરશે શીદ કરે છે ન્યારો.— ૨૨
- આલ. ન્યારો ન રહી શકે નાનકડો બાળ, કરીશ જુદા તો ચડશે તને આળ;
જશે તુજ બીરદ ચરણ પ્રતિપાળ — ૨૩

- ઢાળ. પ્રતિપાળ દયાળ તુંજ છે પાળ વચન તું તારું;
દઈ દે દાદા દદિ એવી દા'ડી દિવ્ય નિહાળું.— ૨૪
- ચાલ. દિવ્ય હું દેહ નિહાળું તમારો, પાપોના પડદા પ્રીતિથી નિવારો;
અધવધરોનો આણો હવે આરો.— ૨૫
- ઢાળ. આરો આણો અધવધરોનો રંગીલા રણુછોડ;
તારી આશે સાઠ ઊગાથી કરી અમે તો દોડ.— ૨૬
- ચાલ. દોડ કરી હરિ દાદ લે દીલે, દરશન દઈ નિજમાં મેળવી લે,
ન રાખ તું રણુછોડ લમણે દીલે.— ૨૭
- ઢાળ. દીલે લમણે લાલ રાખવે લાજ આપની જાય,
પિતૃ માતા પ્રખ્યાત જગતમાં ભક્ત દુઃખી દેખાય. ૨૮
- ચાલ. દુઃખી દુજી વાતથી નથી અમે લેશ, પણ તારો વિરહ રહે છે હમેશ.
મળશે ક્યારે મારો મુળ દેશ.— ૨૯
- ઢાળ. મુળ દેશ તો દૂર રહ્યો ને આતો છે પરદેશ,
પરદેશથી તેડ્ય દેશમાં પ્યારા તું પરમેશ.— ૩૦
- ચાલ. પરમેશ્વર નશ્વર નથી જ્ઞેતું, માધીક કાંદે નથી મન મોહોતું;
નિશદિન તુજને જ્ઞેવા રાતું.— ૩૧
- ઢાળ. રાતું રંડીક મનહું મારું તારાં તનને કાજ;
દીનદાસ ભવ દવમાં દાઝે આજે આલવ દાઝ.— ૩૨
- ચાલ. દાઝ જુઝવ શીરતાજ પિતાજી, કરાવી દે વિષય આશાથી ઇનરાજ;
કાર્ય નિજ કિંકરને નિત રાજ.— ૩૩
- ઢાળ. નીત રાજ કિંકર ને કરવા ધરજે હૈયે હામ;
રંગીલા રણુછોડરાયજી રીઝો સુદરશ્યામ — ૩૪
- ચાલ. સુદરશ્યામ મનોહર મુરત, પુરણકામ કરો કૃપા પુરત;
શામળીયા લ્યો શીશુની હવે સુરત.— ૩૫
- ઢાળ. સુરકુર્લભ મનુષ્યા દેહી આપે આપી છે આ વાર,
તેમાં મેં તુજ પદો પકડ્યો પહોંચાડો ભવ પાર.— ૩૬
- ચાલ. પાર ઉતારો અમારે જાઝ, ભરદરીયે ભટકુ છું મહારાજ;
સુખાની બનીને સંભાળો શીરતાજ.— ૩૭
- ઢાળ. તાજ તમેજો શીરપર સૌના લાજ રાખજો લાલા.
દાઝ દીલે દીનપ્રધુ ધરજે, સુભુને કાલાવાલા.— ૩૮
- ચાલ. કાલાવાલા તે દયાલા દીલે ધારજે, દોષ ન જોઈ દયાથી પધારજે;
બાળક જાણીને બહાલ વધારજે.— ૩૯
- ઢાળ. બહાલવધારો હાલ પધારો હેયા કરા હાર,
મેઝો મંગલ નીત ગાયને નીત જામ બલિહાર.— ૪૦

(દોહરો.)

શુભ્રામે જે આહામ તે, કરો ત્રીજીવનનાથ; દલીલ લગી લગાડીને, ફરીયે જોડી હાથ.

ગરબો (૬) છઠો.

(દડવડદુત ગયો રળવળતો) એઢબ.

દેવના દેવ દક્ષીણ લલકારે, કર રણુછોડ લાગે તે તને સાર;	૧
નરસીને રણુવગડે દીધું વાર, આરત પરવત કરવા સાર;	૨
નીર વીર નામદેવને તમે પાધું, જ્ઞાનથી નામ ગણાવ્યું સવાધું.	૩
દામાજીના તેં દામ ચુકાવ્યા, મરતા તેં ફાંસી થકીને મુકાવ્યા.	૪
લગ્ન કામધ્વજની તમે રાખી, ઉદ્ધારી ભુતની રોન્યા આપી.	૫
સેનાની સાટે મેવા તમે કીર્તી, ભુપને પ્રતીત પછી પુરી દીધી.	૬
પ્રદક્ષાદને અદલાદ પમાડ્યો, હીરણ્યકશ્યપને હણી પાડ્યો.	૭
પોતાનો ધારી પીપાને ઘોલાવ્યો, છાપ સહિત તે પાછો આવ્યો.	૮
જેમલનું તમે જુદું પતાવ્યું, પ્રગટ એ પારખું પુરણ બતાવ્યું.	૯
શિવાજીને જીવાડવા જુક્તી કીધી, યવનની સેન્યાને સંહરી દીધી.	૧૦
બુવન ચૌહાણની હાજુ હટાડી, કાઠની તેગ નેજસ્વી બનાડી.	૧૧
દાસ ધનાનું તેં ધાન્ય ઉગાડ્યું, ત્યાર કરી ધરે ગાડું પુગાડ્યું.	૧૨
અંગદનો વધ થાવા ન દીધો, હાથોહાથથી હીરલો લીધો.	૧૩
પુરી કરી કરમે તીની આશ, છોડાવ્યો સાસરીયાનો પાશ.	૧૪
દાસ મુરારીને ભારી ભગ્નવ્યો, વસ્ય કરી હાથી ને રાજ ભગ્નવ્યો.	૧૫
લાખાની લાજ તમે બાડુ રાખી, વણીકને વાણી તેં સ્વપ્રમાં બાંધી.	૧૬
વનમાળીને વીરકત ઠરાવ્યો, સાધુને પરચો પ્રતીત કરાવ્યો.	૧૭
સુગ સાંઈ દુર શરને આપ કીધું, રઘુવરે રૂપ શ્રી કૃષ્ણજીનું લીધું.	૧૮
તુલશીને માટ બન્યા સીતારામ, સાધુની શંકા તોડાવી તમામ.	૧૯
સતદાસનો માનથી ભોગ માન્યો, છપન ભોગ આરોગ્યો છાનો.	૨૦
કપ્પીરની કીરતી ભારે વધારી, જગજીત પંડીત પદ પડ્યો હારી.	૨૧
નીજ સ્વરૂપમાં મીરાંને સમાવી, ભૂપ પડ્યો ભોંઠો ચોચ લાવી.	૨૨
ત્યાર ત્રીલોકનાં ઝાંઝર કીધાં, રીઝવીને તેં રાજગજને દીધાં.	૨૩
ગોવિંદ સ્વામિને સંગ રમાડ્યા, પોતાની પહેલાં તેં એને જમાડ્યા.	૨૪
પ્રેમનો નેમ ન રાખ્યો નાથ, મેધાને શીર શીદ મુકા ન હાથ.	૨૫

(દોહરો.)

નેમ પ્રેમનો નાથજી, નથી રાખતા. આપ; કેમ વીસયોં મુજને, યાદ કર્યોં શું પાપ.

ગરબો (૭) મો.

(ચડ સુરપ્રચંડ જ્ય જગદ્યારે) એ ઢબ.

દાદા દારીકાંધીશદયાળ જ્યજગત્રાતારે, અમે પ્રજા ને તમે પ્રતીપાળ, જ્યપીતુમાતારે;	૧
તમે દયા ઉદધીછો દેવ જ્યજગત્રાતારે. દીયો દીવ્ય સદા તુજ સેવ. જ્યપીતુમાતારે,	૨
મારી ભૂજ્યે છાનીમાં લાત. જ્યજગત્રાતારે; છતાં આંધુ ચરણ રહીશાંત. જ્યપીતુમાતારે.	૩
સુખ્યો તારો સહજ સ્વભાવ. જ્યજગત્રાતારે, નીજશીશુ પર કદી ન રીશાવ. જ્યપીતુમાતારે;	૪
ઉપજ્યા નીજ નાભીપીં અજ જ્યજગત્રાતારે. અમે એમાં છેવે વંશજ જ્યપીતુમાતારે,	૫

કરોલુ બ્રાહ્મણ પરબ્હાસ જયજગત્રાતારે; દરો ખરે ખરા પ્રતીપાલ જયપીતુમાતારે. ૬
 નથી કર્મો કરવાની હામ જયજગત્રાતારે, મથી મુખે બાણું તુજ નામ જયપીતુમાતારે; ૭
 કર્યા કંઈક દીન વ્યતીત જયજગત્રાતારે. તેના શોક દરે છે ચીત જયપીતુમાતારે, ૮
 કર્યું જાગ્યો ત્યારથી સવાર જયજગત્રાતારે; તમે કરી ત્વરાથી બહાર જયપીતુમાતારે. ૯
 કર્યા આપે કંઈક ઉપકાર જયજગત્રાતારે, કાપ પામે ન તેના પાર જયપીતુમાતારે; ૧૦
 તમે દાની છો દેવ દાતાર જયજગત્રાતારે. કર્યા બહુને બેડા પાર જયપીતુમાતારે, ૧૧
 ભવદ્વમાં સહુ શોકાય. જયજગત્રાતારે; તેમાં કાથી ન ખરું શ્રેય માય. જયપીતુમાતારે. ૧૨
 યોધ અન્ય નથી હું લેનાર. જયજગત્રાતારે, કરે કથી પ્રીતિથી પુદ્ગર જયપીતુમાતારે. ૧૩
 મુજ મળે ન જગ જને મન જયજગત્રાતારે; મળો તમે તો થાઈ પ્રસન્નજયપીતુમાતારે. ૧૪
 કરી અનેક ભક્તની બહાર જયજગત્રાતારે, આવી મળો મને એકવાર જયપીતુમાતારે. ૧૫
 ચહે છીપ સ્વાતીના બુદ જયજગત્રાતારે; તેમ તમે અમારો આનંદ જયપીતુમાતારે. ૧૬
 જાવે ભરખે મોતીમરાળ જયજગત્રાતારે; તમે આરતના પ્રતિપાળ જયપીતુમાતારે. ૧૭
 સિહ કદી ચરે નહીં ધાસ જયજગત્રાતારે, તુજનીચુ ન ચહે તુજદાસ જયપીતુમાતારે; ૧૮
 રાખે પીયુ પર પ્રાણ સતીનાર જયજગત્રાતારે. નથી અન્યથી વ્હાણુ લેનારજયપીતુમાતારે. ૧૯
 હુતો તારો દાસ કહેવાળો જયજગત્રાતારે; નહીં કરગરકરના ક્યાંઈ જાગે જયપીતુમાતારે. ૨૦
 વહે માતતાથી તનવાત જયજગત્રાતારે, એવે અયોલા તો ઉપાસ જયપીતુમાતારે; ૨૧
 તરડી મરે તવ પાળ જયજગત્રાતારે. હવે વહે વચન તકાળ જયપીતુમાતારે; ૨૨
 જણાવો નીજ ખીરદ દયાળ જયજગત્રાતારે. મણાવો ખરી ખુબી પ્રતીપાળ જયપીતુમાતારે. ૨૩
 હવે હદ થઈ દેવના દેવ જયજગત્રાતારે; દીયો દાદા દરશન તતખેવ જયપીતુમાતારે. ૨૪
 થયો માયાધનથી હું જીવ જયજગત્રાતારે, કંગા પાપો કાપી તે શીવ. જયપીતુમાતારે. ૨૫

(દોહરો)

પાપો કાપી આપીને દરશનની જનાં નાથ. જીવને શીવ સત્વર કરો, ધરો સદાનીજ સાથ.

(૮) મો.

(સુણી વાન મહા દળધાતતણી) એઠમ્.

નમું દેવશ્રી દારકાધીશ ધણી. તુજ રમરણે જીવ જાય શીવબણી, ૧
 નમું રૂકમણીકાન્ત હે શાન્તધણી. કરી સહાય તમે બહુ સતતણી; ૨
 નમું કંઠ ધારણુ કૈરતુભમણી. દેવ દુખ વિદારણુ દુષ્ટ હણી. ૩
 નમું જાંયા શીશપર શેષકણી. જીવો જગતપતિ દીન દાસ બણી, ૪
 નમું પદ શીર નામીને નમ્ર બણી દાદા દાદ સુણો રણી દાસતણી; ૫
 નમું મન્થ ને કન્થ વરાહ વિભુ, ભક્તભયભજન નરસિંધ પ્રભુ. ૬
 નમું વામન નાનકડા છો વડા. પરશુરામ કીધા કાપ કાત્રી ધણુ, ૭
 નમું રામ મનોહર મિષ્ટ હરી. વાણી બાણુ સતી એક ટેક ધરી; ૮
 નમું નંદ મુકુંદ શ્રીકૃષ્ણલાલા જગન્નરેદ્ર ગેપીના બહાલા. ૯
 નમું બુધ, કલંકી. દત્તાત્રયને. હંસ. પ્રભુ પ્રભુ નારદ હુધમીવને, ૧૦
 નમું વેદબ્યાસ નાભીનાનદને શ્રીકૃષ્ણમુની. ધનવંતરીને, ૧૧
 નમું સનત. સનંદન. સનકવીણુ સન્કાદીક યદાચારાચણુ પ્રભુ. ૧૨
 નમું ચોવીસે રૂપને નમન કરી, પ્રગટ્યા નીજ જન કાળ હરી હરી, ૧૩

નમું નામ સ્વરૂપ અનંત હરિં તુજનામે ગયાં છે અનંત તરી;	૧૪
અક્તકારણુ ધારણુ રૂપ કયાં જગજગન ઉદારણુ આપ હયાં.	૧૫
પાહી પાહી પ્રભુ મુજ સાહી કરો. નીજચરણુ રેણુકા એ કહી હરો,	૧૫
પાહી પાહી અમે ભણી ઠી કરો. હરિ સાહી બાંહિ કૃપાવૃષ્ટી કરો;	૧૭
પાહી પાહી પ્રભુ બ્રહ્માનંદ ભરો. દીન્ય દેહે શેવક નિઃશંક કરો.	૧૮
કરું શેર બકેર તથાપિ તારો તુજજેર છે જેર ન ચોર ચારો,	૧૯
પાહી પાહી પોતાનાં ના વિસરો. એય હોય તે મનભાવી. યુક્તી કરો;	૨૦
પાહી પાહી પેરો ઉપકારી પ્રભુ. કેવળ તારી કરૂણાથી હું આંહી નભું;	૨૧
કાચો કુડાં લોકોને આ કાયા થકા. મનઝૂતી ઇંદ્રિ નથી મરી જમ્મી.	૨૨
હરિ હારી હું તો તારે ચરણે પડ્યો. મથી મથી નથી બીજને રસ્તો જડ્યો,	૨૩
નથી ઇચ્છતો સ્વર્ગસુખ ઇંદ્રતણું. દેવો દોડી દાદા તુજ દાસપણું;	૨૪
ભરો પ્રેમ છે એથી અધીક હજી. ફરી ફરીને માગે છે એ મેઘજી.	૨૫

(દોહરો.)

પ્રેમમુર્તિ મુજને કરો. પુરતી તુજમાં પ્રીત. આફે જામ ઉમંગથી, ગવરાવો તુજ ગીત.

ગરબો (૯) મો.

(યુની બોલ્યા મધુરીવાણી. મહેશ પ્રાણ પ્યારી) (એ ટબ.)

મારી કૃતી રહામું નહીં જોશો, દયાળુ દારકેશ હરી;	
દયા દરીયે કુઆવશે દોષો, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧
હું તો લાડકડો લાલ તું પર લાડું દયાળુ દારકેશ હરી;	
તુજ વડીયે ચાલે છે મુજ ગાડું, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨
પગેપગ મારો તું પર આધાર. દયાળુ દારકેશ હરી;	
ઉપાડે છે તું મારો બધા ભાર દયાળુ દારકેશ હરી.	૩
મારા હૈયા તણા તમે હાર, દયાળુ દારકેશ હરી;	
જાઉં નીરખી નહિ બલીહાર, દયાળુ દારકેશ હરી.	૪
પુરો તારો મારાપર છે પ્યાર, દયાળુ દારકેશ હરી;	
મારા તાપો હરવા તમે ત્યા, દયાળુ દારકેશ હરી.	૫
તમે નહિજાના તારા છે મારા, દયાળુ દારકેશ હરી;	
નથી હૈડાથી અળગા થનારા, દયાળુ દારકેશ હરી.	૬
ગ્રણવાંન છે ગરીબનીવાજ, દયાળુ દારકેશ હરી;	
દુતો તારણુહાર શીરતાજ, દયાળુ દારકેશ હરી.	૭
કરું પ્રેમે પ્રીતીથી પ્રણામ, દયાળુ દારકેશ હરી,	
રમરું તારું રમરાય તેમ નામ, દયાળુ દારકેશ હરી.	૮
હુતો પ્રપંચીપુરનો પ્રવેશી. દયાળુ દારકેશ હરી;	
સુતોતો દુઃખી આયામાં દોષી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૯
આપો આપ આપે બુદ્ધિ ઉપદેશી, દયાળુ દારકેશ હરી;	
કયો બહાલો વેળવનો વેશી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૦
તારા પરઆનો પાર કે ન પામે, દયાળુ દારકેશ હરી;	

તારી અરચાથી અભય પદ પામે, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૧
આરી ચરચાથી ચીત શોક વામે, દયાળુ દારકેશ હરી:	
તું માં તનમન ખરચેથી ખુબ કામે, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૨
તમે ભકતોના ભય ગત કાંધા, દયાળુ દારકેશ હરી;	
જેણે સમયાં તેનાં કાજ સીધાં, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૩
આજ સુધી મેં વેડી ઉપાધી, દયાળુ દારકેશ હરી.	
સત્ય સ્વારથ શક્યો નહીં સાધી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૪
હું તો માયાની જાળમાં મટેલો, દયાળુ દારકેશ હરી;	
કુઝા સંસારી કેશમાં ચડેલો, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૫
તેથી છુટવાની છે ઉર આશા, દયાળુ દારકેશ હરી:	
દીલે લાગી દર્શનની પીપાશા, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૬
હું ન આપીશ પરીક્ષા માટી, દયાળુ દારકેશ હરી;	
નહીં ખમી શકીશ હું કસોટી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૭
હું તો હારીને હાથ જે પસારું દયાળુ દારકેશ હરી,	
કરે લાગે તે કૃષ્ણજીને સાડ, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૮
શીશુ આવીને પડ્યો શણું દારે, દયાળુ દારકેશ હરી;	
હવે મારે કે ચાહે તો ઉગારે, દયાળુ દારકેશ હરી.	૧૯
તારી અકળ કળા ન જાય જાણી, દયાળુ દારકેશ હરી.	
હારે વણું કરતાં વેદવાણી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૦
હું તો પામર છું રંક એક પ્રાણી, દયાળુ દારકેશ હરી,	
નારા મહીમાને કેમ શકુ જાણી, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૧
તારી માયાથી મુની મોહ પામે, દયાળુ દારકેશ હરી;	
અમે સંસારી કાણુ એની સહામે, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૨
તને અગેથી હું નહીં ઝીતુ દયાળુ દારકેશ હરી;	
મારે મન તને જોલાવતાં ખીતું, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૩
કરો કેવળ અનુગ્રહ મારો, દયાળુ દારકેશ હરી	
ખરો સુશ્રલ તો થાય જન્મારો. દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૪
મારી મેળે તો કાંઈ નથી થાવું, દયાળુ દારકેશ હરી;	
કરો આપ ગમે તે મન બાળ્યું, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૫
નારી ધન્ય આધીન રહેવા માયું, દયાળુ દારકેશ હરી.	
અવદ વાદને બિવાદ હવે ત્યાયું, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૬
કરો લાજ પોચે તેમ નંદલાલા, દયાળુ દારકેશ હરી;	
કયાં આપને મેં આજ કાલાવાલા, દયાળુ દારકેશ હરી.	૨૭

(દોહરો)

મન બાળ્યું મેલો કહે કરો કૃપાળુ નાથ;
અમે તો દુર્ગાં આપના વેચાણુ ગુરૂ હાથ

ગરબો (૧૦) દશમો.

(શુભે બ્રાતની બાત અવલોકાને.) એ—દબ.

- નમું નાથ દારામતિ દેવને, રાજવલોચન દે તુજ સેવરે;
તારી ઇચ્છા આધિન આનંદે રહું; થાઉં દયાથી દાસ અભેવરે.— ૧
- સ્નેહે તત્વ તરણ તારું શરણ પ્રાપ્ત, નહિ રહું હવે હું તો રાંકરે;
સાચો શેઠ મળ્યો હું તો ઐશ રળ્યો, વળ્યો આપથી આડો આંકરે.— ૨
- તને તન મન ધન ને જીવન જાણું આણું અખુટ પ્રીતિ પ્રતિપાળરે;
હરિ રસમાં હમેશ હું મસ્ત બનું નમું હરખી નિરખી હરસાધરે.— ૩
- તારાં ચરણકમળ ચિત ચોરી લહે કહું શું હું શરણ કેરું સુખરે;
તારી દહિના મિથ સુસ્વાદ મળ્યા ટળ્યાં દુનિયાનાં દારણ કુખરે.— ૪
- તારી તલપથી લપ તમામ છુટી જીવિ મળી મને તો મહાનરે;
ગયો શાય થયો છે સતોષ સર્પ, કદાચહુ દીસેં ચહું ન આંનરે.— ૫
- એક અખુટ અજનો ખરો તું ખુલ્યો મળ્યો અમુલ્ય માલ અથાકરે;
હેતે હરદમ નૌતમ તારું નામ રહું મોટો મહિમા જાણે જન કોકરે.— ૬
- જગ જન તણી મને પરવા નથી ઉઠ્યો અપૂર્વ આનંદ ઉરરે;
દીઠા દારામતિ પતી પ્રીતિ થકી પ્રેમ પાલો પીધો બરપુરરે.— ૭
- રોમે રોમે રંગે રંગ રમી રહ્યો કલો જાળ ન કોઇને સ્વાદરે;
સાચા શુરવીર સંત સેવે અતથી કરે કામી હરામી વિવાદરે.— ૮
- પ્યારો પ્રેમ પરવશ રસબસ રમે, હૈંશીલા હરિજનની સાથ રે;
હારું હામ હવે શાને શામ મળ્યા મારે માથે માલીક જગનાથરે.— ૯
- છેલ છપીલાને છકે છાકી ગયો નથી થાકી ગયો થનન થયરે.
મનમોહન દિનદિન માણું દીધે મને શાને ચિંતા રહેયરે.— ૧૦
- કરું કિર્તન શેવન સ્નેહ ધરી હરિ હૈંશ મહારી તારી સ્થાયરે;
મારા રક્ષક શિક્ષક રણછાડ ધણી યદુમણી મળ્યા સુખદાયરે.— ૧૧
- સુર મુનિવર જનામાં મોહી રહે જેને પ્યાને રહ્યા શીવ જોયરે;
એજ સ્યામ મનોહર રામ રઘુવર એજ યદુવીર હોયરે.— ૧૨
- એનાં નામ ને રૂપ અનુપ લીલા જખી શંક ન લેખક કોયરે;
એવા એ ઉદ્ધી દયાનિધિ દેવા દીનબાવિક ભકતોજ જોયરે.— ૧૩
- અભિમાનીને અલખેલો અળગા કરે દીનદાસ પાસે વસેં વાસરે;
રહ્યા દાસની પાસ એવા ઇતિહાસ પુરાવા રખાવ્યા છે ખાસરે.— ૧૪
- શવરીનાં ઘોરાં પ્રેમ સ્વાદે જમ્યા ઘેર જાતે જગ ભગવાનરે;
ભાજ વિદુરની બહાલો ભાવે જમ્યા મુકી પડતાં પાંચે પકવાનરે.— ૧૫
- ખાધી ખાચી કરમાંની ખંત થકી નકી એવા પુરાવા અનંતરે;
માટે પ્રેમ માણું પ્રભુ પાયે લાણું ત્યાણું અવર તૃણાંજીને તંતરે.— ૧૬
- જેઠ જમ થયો હું તો જખી તારી બલિહારી રસીલું છે રૂપરે;
રાજઓના રાજ છે બિરાજ્યા બધે વધુ આહિ ખોલ્યું છે સ્વરૂપરે.— ૧૭
- જ્યોતિ તેજ તણી મોતીમાળ લણી ગણી વણી શકુ કહો કેમરે;

- હારેહાર દિસે બહુ ઠાઠ તારો ભારે હારો હીરાના ને હેમરે.— ૧૮
 ચોકી પહેરા તારી પાસે દસો ધણા નથી મણા મનોહર ધામરે;
 કોઇ નાચી રહ્યા કોઇ વાંચી રહ્યા કોઇ રાચી રહ્યા ધરી હામરે.— ૧૯
 ગુણુ ગાવા નીત્યે તું ને ચહાવા પ્રીતે કહું જે જે વીતે તે હું વાતરે;
 મારું અંતર કર તરખોળ તુમાં મેલો માગે છે એ જગતાતરે.— ૨૦

(હોહરો.)

કર અંતર તરખોળ તુ, રસમાં કરું કીયોર; શુક સનકાદિક પામીયા, એ રસ દે ચિત્તચોર.

ગરબો (૧૧) મો.

- (બ્રહ્મા વિષ્ણુ ને સુરિરાય નખી શિશ સકળ દેવતારે) એ—હળ.
 હરે કે નમુ રસીયા રણુછોડ દેવ દારિકાંપતિ પ્રભુરે;
 કે ચહું ચરણુ જુગલ જોડ નીરખુ નેત્રથી બહાલા વિભુ— ૧
 હરે કે તારા નખનો ચળકાટ જોઇ કાટિ શશી લાજતારે;
 કે નુપુર ઝાંઝરી ઝળકાટ ઠાઠખ ડીક ગાજતાં.— ૨
 હરે કે તેના પર કસબી કોર પીળું પીતાંબર ઝાજતુરે,
 કે જામો જરકરી કીનાર કામ કીકનું બીરાજતુ.— ૩
 હરે કે વિંટિ કમ્બરપર પાલ તેમ તેજસ્વી હેમનીરે;
 કે હીરા મણી રત્નમાળ જ્યોતિ જગમગે છે જેમની.— ૪
 હરે કે કરણ કુંડળથી ચરણુ લગી હાર તણી આહારછેરે;
 કે માંહે નગો અમુલ્ય સૂર્ય તુલ્ય તેજદાર છે.— ૫
 હરે કે માતી હીરાની હામેલ હાર હેમના બીરાજતારે,
 કે કુસુમ તુલસીનાચે હાર મજુરી સહિત ઝાજતા.— ૬
 હરે કે ચતુરભુજે આજુબધ કડા પોંચી ને સાંકળોરે;
 કે વેદ વિદિઓનાં નગ રહ્યાં અંશુભિયે જળહળી.— ૭
 હરે કે ઝળળળળ જ્યોતિ સમાન ચાર હાથે આયુદ્ધ છેરે,
 કે શંખ ચક્ર ગદા પદ્મ તેજ તેનું અદભુત છે.— ૮
 હરે કે કરણ હીરાનાં જડાવ મકરને આકાર કુંડળોરે;
 કે માંહે મોતી છે મઢાવ ઝુકી ઝગમગી રહી લગો.— ૯
 હરે ચીથુકે ચકચકિત ચાંદ એ આનંદનું જ ધામ છેરે;
 કે શ્રીમુખનું શું કહું સુખ નજર ઠેરવાનું કામ છે.— ૧૦
 હરે કે હવે ઉપમા અમાપ કોય લાગુ લાધે નહીરે;
 કે કાટિ સૂર્યથી વિશેષ તેજ ઝાજ રહ્યુ અહીં.— ૧૧
 હરે કે ગાંધે બુદ્ધીના વળાંક કાંક જુદો ઝમકદાર છેરે;
 કે હોઠ હડપચી દીદાર દિવ્ય તેજ ચમકદાર છે.— ૧૨
 હરે કે નેત્ર નાસિકા નમુન કેવા મુન્ય રહેવા માગીચેરે;
 કે નેણુ જોઇ હરે વેણુ એના સમરણુમાં લાગીચે.— ૧૩
 હરે કે ઉર્ધ્વપુંડ્ર છે લેલાટ આડ અતિ ઉત્તમ આપતીરે;
 કે તેનું કારીગરી કામ નથી પહોંચતી કહેવા મતી.— ૧૪
 હરે કે મુકટ મણીથી જડિત તે વિચિત્ર તેજદાર છેરે;

કે મે.તીતુરા મયુરપીઝ્છ શુભ્ધા તણી બણી બાહાર છે.—	૧૫
હરે કલકી બંકી ખુબીદાર તેની ઉપરે અપાર છેરે;	
કે લીલમ પોખરાજ લાલ કોણ વણન કરનાર છે.—	૧૬
હરે કે શ્રુતિ શેષ ને મહેશ નીત્ય ગાય જેની ગાય છે,	
કે કરે નેતિનો પુકાર પુરો પાર ન પમાય છે.—	૧૭
હરે કે એની લીલારૂપ નામને શ્રંગારનો ન પાર છે;	
કે કરે ચિત્તન ચિત્ત ચહાય થાય તેજ બેડો પારછે.—	૧૮
હરે કે બીતરભાવ પરખનાર છે સરદાર દેવી દેવનોરે,	
કે આજે ઉતમ અમ ભાગ્ય દીધો લહાવ દાદે સેવનો.—	૧૯
હરે કે રહું સદા એની સાથ માથે મેઘાડમ્મર ધરીરે;	
કે એવી ઉરમા છે આશ પુરી કરશો કહુ કરગરી.—	૨૦

હાહરો.

કરગરી હરિ કલ્યાં કડં, માનસિક તુજ સેવ; પુરી કલ્પના પાડવા, છેા સમર્થ જગદંવ

મરખો (૧૨) મો.

(જગનમાન સુર સાથને—એ ઠખ.)

ધન્યધીશ દારિકાં ધણી, યદુમણી રણુછાડ; દોડ કરી એને દેખીયે, પુરે પુરણુકોડ. ધન્ય ૦ ૧
રતનાગર ગંભીર ગાજતો, તીરે ત્રિભુવનનાથ, જગત મંદિરમાં જળહણે, ભાવિક ભક્તોની સાથ ધન્ય ૦ ૨
ગોમતીસંગમ સસુદ્રનો, ત્યાં છે સગમ રાય; ઘાટ ધણાય જણાય છે, દોષ દરશને જાય. ધન્ય ૦ ૩
લાઘન્યધી શીવલીંગનાં, દેવલ ગોમતી તીર; વિખ્યાત મંદિર વિખ્યાત છે, બહાલા ગઝડ મહાવીર. ધન્ય ૦ ૪
ઘાટે ઘાટે ધણા માનવી, નાહાવા આવે છે નીત; તુલસી કુસુમ કર ધારીને, કરે સ્નાન સુ રીત. ધન્ય ૦ ૫
આપી દક્ષણા દીક્ષીતને, રીઝવવાને નાથ; હાથ બેડી હવે હાલીયે, દર્શન કરવા સહુ સાથ. ધન્ય ૦ ૬
નાગર નરસીને નીરખીયે, પછી શામળશા શેઠ; બેઠક સામી મ્હામણુછની, ગોમતી તીરે દેઠ. ધન્ય ૦ ૭
કૃષ્ણ મંદીર કાંકાપર પ્રભુ, ગોમતી મુર્તિમાન; તેની સામે સ્વર્ગદાર છે, ચોટાપર હનુમાન. ધન્ય ૦ ૮
ત્યાંથી પુરાં જાપન પગથીયાં, વચમાં સાક્ષી ગોપાલ; રાધા કૃષ્ણને નૃસિંહજી, ઉપર ત્રીકમલાલ. ધન્ય ૦ ૯
ત્યાંરહે પહેરો પોલીસનો, આગળ મોટું મેદાન; આજુબાજુ મંદીર માળનાં, વચમાં મંદીર મહાન ન્ય ૦ ૧૦
દીવ્ય દેવળ એ દેખાય છે, ઉચું અતિ અદ્ભુત; એક રાત્રીમાં ઉભુ કાપુ, વજનાભે તે ખુદ ધન્ય ૦ ૧૧
ઉપર કળસ છે કનકનો, ધાળી, ધગ્ગ મહાન, બાવન ગજની બીરાજતી, વણું શું નાદાન. ધન્ય ૦ ૧૨
ખુબી ખરી એ દેવળ તણી, જેવા જેવું છે કામ; કારીગરો બેઠ બેઠને, હૈયે હારે છે હામ. ધન્ય ૦ ૧૩
અંદર મંદીર અતી આપતુ ઉભાસુ દરયામ; શેવા સુઘડતાને વેઠાવો, કહેતાં હારે છું હામ. ધન્ય ૦ ૧૪
પતીત ચાલી પ્રકરમાની, કરે પ્રકરમા લોક; સુર છુપી રીતે શેવતા, જન જામ્યું અથોક. ધન્ય ૦ ૧૫
આજ્ઞા જતાં સીડી આવતી, ઉપર ચડવાની સાર; વિવિધ ભુવન ભાત ભાતનાં, બન્યું છે સુપ્રકાર. ધન્ય ૦ ૧૬
આગળના નાના બુમટ સુધી, જન જાય ધણાય; માથે જાવું તે મુકેલ છે, જાવું કોય જણાય ધન્ય ૦ ૧૭
માનુની માને છે માનના, પેટ પુત્રને કાજ; તે પુત્ર સહીત ઉપર ચડે, ધવરાવે જઈ ત્યાંજ. ધન્ય ૦ ૧૮
ત્યાંથી નજર નીચે નાખતા, તનમાં છુટે છે ત્રાસ; એવો જોયો અતી આપતો ત્રીપતીનો અવાસ. ધન્ય ૦ ૧૯
નીચે ઉતરતાં નજીકમાં, સાંમા કુંવર કંપ્યાણુ; આજુબાજુ બીજા મંદીરો, કરે કેમ વખાણુ. ધન્ય ૦ ૨૦
ઉત્તર દીશા બળી દેવડી, ત્યા પહેરા પર પોલીસ; ગણનાયક હનુમાનજી, કુશેશ્વર ઉમાદેશ. ધન્ય ૦ ૨૧

કુશેશ્વરને લાડુ પાકનો, ન્યારે એક અપાય; ત્યારે સુકળ થાય જતરા, એમ માને અધાય. ધન્ય૦ ૨૨
બીજા મંદીર દ્વારાપુરીમાં, આજુ બાજુ અનેક; દીજવરનાં ઘર છે ઘણાં, ગુણી જ્ઞાની વીવેક. ધન્ય૦ ૨૩
ધર્મશાળાઓ ધીંગી ઘણી, સર્વે સગવડ સહિત; શુભી શેવક ઘણા શોભતા, આધી વ્યાધી રહિત. ધન્ય૦ ૨૪
જેઠા જેવી દારિકાંપુરી, તેણું વર્ણન ન થાય; ભવ્ય મંદીર ભલાં સ્થાપકા, ભુલી કૈક જવાય. ધન્ય૦ ૨૫
દારકાવનમાં ભુવન છે, ત્યાં વસે નાગનાથ, ગણપતિ સંગ બીરાજતા, સતિ પાર્વતી સાથ ધન્ય૦ ૨૬
સાર સરોવર ત્યાં શોભતું, શુદ્ધ શોભીતો કુંડ; આજુ બાજુ ઘાડી ઝાડી છે, જલે જ્યોતી અખંડ. ધન્ય૦ ૨૭
ગોપીતળાવગભીર છે, ત્યાં છે ગોપીના નાથ; સ્નાન કરીને સીધાવીએ, બેટ આજુ સાં સાથ. ધન્ય૦ ૨૮
બેટરમણુ દ્વિપ દ્વારીકાં, દીસે દરીયો યોપાસ; વચમાં વૈકુંઠસમ શોભતા, શ્રીપતીના અવાસ ધન્ય૦ ૨૯
ત્યાંના વૈભવભારે જાણુએ, બેટ સાંથી છે શ્રેષ્ઠ; જેજન જાન્ય ન બેટમાં, મેઘા તે માને પેટ. ધન્ય૦ ૩૦

(દાહરો.)

તથા વિતાડ્યા દીવસો, કરી પેટની વેઠ, નથી બેટ જોયુ જને, તે છે માને પેટ.

ગરબો (૧૩) મો.

(મુતી બોલો તે પરમ ઉદ્ધાર જ્ય જગ જનનુતીરે—એ દખ.)

દીઠા શોભાનો સમુદાય, બેટ શંખોદાર; રૂંડો રમણુ દ્વિપ કહેય, છે ભભકો ભારે,— ૧
પેશો પુરમાં કે ઉર ઊભરાય, બેટ શંખોદાર; દુદુભીના નાદ સંભળાય, છે ભભકો ભારે.— ૨
થાય પશ્ચીમથી પુર્વે પ્રવેશ, બેટ શંખોદાર; દીઠા દરવાજે મેં મહેશ, છે ભભકો ભારે.— ૩
કુશેશ્વર કને કર ચુકવાય, બેટ શંખોદાર. જતાં જમણા છે ગણુપતીરાય, છે ભભકો ભારે.— ૪
ત્યાંથી સન્મુખ શ્રીજીનું દાર, બેટ શંખોદાર, જગમાતા જેતાં બચીહાર, છે ભભકો ભારે.— ૫
ત્યાંથી દક્ષીણે કુંવર કલ્યાણ, બેટ શંખોદાર; કરે કાયાનું તે કલ્યાણ, છે ભભકો ભારે.— ૬
તેની જોડે છે જુદું મંદીર, બેટ શંખોદાર; ત્યાં રાજ રણછોડ રણધીર, છે ભભકો ભારે.— ૭
તેની ડાબી બાજુ બાજુ સ્થાન, બેટ શંખોદાર; ત્યાં શ્રી ત્રીવિક્રમ શ્રીમાન છે ભભકો ભારે.— ૮
ઉભા પશ્ચિમ મુખે શ્રીમાન, બેટ શંખોદાર; કલ્યાણ ત્રીકમ ભગવાન, છે ભભકો ભારે.— ૯
ત્યાંથી દક્ષીણે છે જુદું દાર, બેટ શંખોદાર; ત્યાં બાજુ ગરડ તૈયાર, છે ભભકો ભારે.— ૧૦
ત્યાંથી આગળ અંબીકા માત, બેટ શંખોદાર; પછી પૂર્વ મુખે માધુતાત, છે ભભકો ભારે.— ૧૧
તેની જોડે છે જુદું સદન, બેટ શંખોદાર; તેમાં દીસે છે દેવકીજી ધન્ય, છે ભભકો ભારે.— ૧૨
તેની જોડે જુદો છે અવાસ, બેટ શંખોદાર; ત્યાં શ્રી પુષ્પોત્તમ ખાસ, છે ભભકો ભારે.— ૧૩
સામ સામા છે જ મંદીર, બેટ શંખોદાર; સેજ મંદિર સૌપર સુદીર, છે ભભકો ભારે.— ૧૪
ત્યાંથી દક્ષિણુ દારે જેતાં માત, બેટ શંખોદાર, સત્યભામા ઉઠાં બલીભાત, છે ભભકો ભારે.— ૧૫
જુદાં જોડે જાણુવતી માત, બેટ શંખોદાર; લક્ષ્મી નારાયણુ માત તાત, છે ભભકો ભારે.— ૧૬
પુર્વે પેષો શાખી ગોપાળ, બેટ શંખોદાર; રૂરિ આબુ શ્રીજીનું દાર, છે ભભકો ભારે.— ૧૭
ઉત્તરદિશે ગોવર્ધન નાથ, બેટ શંખોદાર, પછી પશ્ચિમે રાધિકા માત, છે ભભકો ભારે.— ૧૮
પટરાંબીની ચાર બ્રહ્મચારિ, બેટ શંખોદાર, રાધીકાના મુખ્ય ભંડારિ, છે ભભકો ભારે.— ૧૯
થયું પ્રકરમાએ પુરું કામ, બેટ શંખોદાર, હવે જમ્યે જેવાને ગામ, છે ભભકો ભારે.— ૨૦
છે પૂર્વમાં પત્રીત સ્થાન, બેટ શંખોદાર, પહેલી ચોટીપર હનુમાન, છે ભભકો ભારે.— ૨૧
પછી પૂર્વે મંદીર ઠાર ઠાર, બેટ શંખોદાર, છેલ્લે શંખનારાયણુ સરકાર, છે ભભકો ભારે.— ૨૨
તેની સામે શંખ તળાવ, બેટ શંખોદાર; તેના મોટા મહીમા માટે નાહાવ, છે ભભકો ભારે.— ૨૩

તિરેં મહા પ્રભુજીનું સ્થાન, ઘેટ શંખોદારે; ત્રણ મેસેં દાંડીના હનુમાન, છે ભભકો ભારે.—૨૪
 સિદ્ધ ચોરાસીનાં ત્યાં સ્થાન, ઘેટ શંખોદારે; બીજા નિર્થો ધણાં છે મહાન, છે ભભકો ભારે.—૨૫
 કલ્પવૃક્ષને કાળિનાગ, ઘેટ શંખોદારે; સંગેવગે છે જાગે જાગ, છે ભભકો ભારે.— ૨૬
 દક્ષિણે બદધિને તીર, ઘેટ શંખોદારે, હવેલી છે ત્યાં છે યદુવીર, છે ભભકો ભારે.— ૨૭
 બહુ જોવા જેવું છે ધાંમ, ઘેટ શંખોદારે, ચમત્કારો કેતાં હાડેં હામ, છે ભભકો ભારે.— ૨૮
 બહુ શું કહું જેનાને બાપ, ઘેટ શંખોદારે; જાપ જન્મ સુપ્રજા તેનો થાય, છે ભભકો ભારે.—૨૯
 મતમદ મેધાને આનંદ, ઘેટ શંખોદારે; કરેં દાદા દારકેશ વંદ, છે ભભકો ભારે— ૩૦

(દોહરો.)

વંદન કરેં બહાલા વિભુ, ગદગદ ગરબા ગાય; આશા ઊરની પૂરજો, રાગ રણુજોડરાય.

ગરબો [૧૪] મો.

(શ્રી દારકાંપુરીથી વિદાય થવા વખતે વિચારોના)

(માતાજી આવજો ને રાખજો કુશળ દેશ જોને—એ દખ.)

દાદાજી દારકાંધીસ નામું શ્રીશ જોને; પાસે દાસને બહેલાં તેડજોજી— ૨૬.
 વાટ જોશો ન કહેવા જગદીશ જોને.— પાસે—૧
 પાસે આવ્યો છે આપનો વિચારજોને; થાસે ક્યારે સદાનો સયોગ જોને.— પાસે—૨
 જીવ્યો ભટકું છું ભવની મોળરજોને; પ્રલ્યો પ્રટકું છું જોઈ મોહભગ જોને.—પાસે—૩
 મારા અંત સમયના આધારજોને; પ્યારા અંત કરીને પધારજોને.— પાસે—૪
 માઈ જગમાં જોડજો મજ જોને. તારી વગમાં ભક્તિ દેજો અનન્ય જોને.— પાસે—૫
 સદા રહેજો હૃદયમાં સાક્ષાત જોને; દાદા કેજો પુછું તે પ્રખ્યાત જોને.— પાસે—૬
 જાપ જગમા જગકમળવત દેહ જોને; થાય આથી અખડીત રનેહ જોને.— પાસે—૭
 દુઃખે દુહીને હાડેં નહીં હામજોને; સખે પ્રલ્લી વીસાડેં નહીં રાંમ જોને— પાસે—૮
 ભેજો ભવમાં જ્યાં સુધી માઈ અંગજોને; દેજો સૌમાં સુશુદ્ધી સતસંગ જોને.—પાસે—૯
 દીપ દેખી પતંગ દહે દેહજોને; છીપ સ્વાંતી સમ રખાવજો રનેહ જોને.— પાસે—૧૦
 હવે હાથ જોડીને નમુ છું નાથ જોને; ભવે મનથી રખાવજો સાથજોને.—પાસે—૧૧
 મને વેરિ વિચાર આવ્યો ફર જોને; તને મેશી જાવું પડે છે દુરજોને.— પાસે—૧૨
 બતાવજો આપ દીન્ય મુકામજોને; પાતાવજો પાપવાળાં કુકામ જોને.— પાસે—૧૩
 જોઈ કૃપા પુરણ પેહેલીવારજોને; જોાય જોડીને કયોં જોડો પારજોને.— પાસે—૧૪
 રહેજો પ્યાને ધણી દીન રાતજોને; લેજો રાતને શેવા ભણી ભાતજોને.— પાસે—૧૫
 ઘેટપતી છોડતાંજ અલ્યું પેટજોને; દારામતી તજી જવું દુર ઠેઠ જોને.— પાસે—૧૬
 હજી હુંમાં આવ્યો ન પુરો પ્યારજોને; તજી તુને જાવા થયો છું ત્યાર જોને—પાસે—૧૭
 જ્યાં સુધી છે હું તુનો હજી મેદજોને; તહાં સુધી ટળે કેમ ખરો ખેદજોને.—પાસે—૧૮
 મેથો મસ્તક નાંખીને પડે પાપ જોને; આંધા મં કરજો રણુજોડરાય જોને.—પાસે—૧૯
 તને છોડતાં ન છુટે કેમ તમ જોને; દિકઃ દિકઃ મને છે મીરાંને ધન્યજોને.—પાસે—૨૦

(દોહરો.)

મીરાં સમ આગ પ્રજ્ઞ, મને આપજો પ્રેમ; હીમત હિરદે આપજો, હાથે ખસી નહીં તેમ.

—હરિઃ ઈં તત્સત્.—

શ્રીમત્ દ્વારકાંધીશક્તિ જે, શ્રી રામચંદ્રદેવકી જે, જ્ય જ્ય રઘુવીર સમર્થ.

સત્યવતિ સતિ પરમ ભક્ત શ્રી મીરાંબાઈનું
દુકંમાં જીવનચરીત્ર.

(મારી હુંડી સ્ત્રીકારને મહારાજે શામળા ગીરધારી—એ ૬૫.)

કહું મુગથી માંડી મીરાંની વાતરે, ખ્યાત મુંગુને છેકથી;

જે છે જગતવીદીત ત્રિખ્યાતરે, ખ્યાત મુંગુને છેકથી — ૮૬

(સાખી.) સાલ ચૌદમે એસીમા; જન્મ નટ્ટા ગામ,
મોટાં થયા મીરાં મેડનેરે, જેના પીનાનુ જેમલ નામરે.— ખ્યાત—૧

(સા.) બાળકપણથી બાળકી, બહુનામીમાં બહાલ,
દસમે વરષ સાધુ આવીયારે, જેની સાથે છે ગીરધરલાલ.— ખ્યાત—૨

(સા.) મીરાં મુર્તિ માગી ચુક્યાં, સાધુ સાંપ નહિ,
બહાલા લાગ્યાના વાંચોગથી રે, અપરાધી રહી દીન સાતરે.— ખ્યાત—૩

(સા.) સાધુને સમગ્નવતા, જઈ જેમલ જુક્તિ ભેર;
સાધુ કહે હરિ સ્વપ્નમાં મને કહે તે મુકું હું તારે ઘેરે — ખ્યાત—૪

(સા.) સાધુએને સ્વપ્નમાં, શ્રીહરિ મળ્યા તે રાત;
કહું મુને મુકા મીરાંની કને રે, નહિ તર થાશે અતિ જાનપાતરે. ખ્યાત—૫

(સા.) સજ્જ સાધુએ સા થયા, હૈ ગીરિવરધરલાલ;
આળ્યા ઉનાવળા મીરાં કને રે, કહે આ લીયો તમારા લાલરે. ખ્યાત—૬

(સા.) પછી સાધુ સર્વ ગયા વૃદાવન મોઝાર;
મંગળ મુર્તિ મીરાં પામીયાં રે, પછી અગ જિમંગ અપારરે. ખ્યાત—૭

(સા.) બાર વર્ષની બાળકી, જેઈ જેમલરાહોડ;
સગપણ કરવા મન સંચરું રે, કહે ગોતું મીરાંની હવે જોડરે. ખ્યાત—૮

(સા.) મીરાંની મરણ નથી, પણ જેમલ ગોતે જોડ;
પત્ર પઠાયા પરદેશમાં, ફરે પુરોહીત દોડાદોડરે. ખ્યાત—૯

(સા.) ઉદય પુરમાં આવીયા વળી રાગુને દરબાર;
કુંભારાણુને પરણાવવા રે નક્કી કર્યો છે કોલ કરાર રે. ખ્યાત—૧૦

(સા.) વાતોકરી પુરોહિતે, જઈ જેમલની પાસ;
રીઝ્યો રાહોડ વર જોઈને રે, કહે જાન હૈ આવજો અવાસરે. ખ્યાત—૧૧

(સા.) ઉદયપુરે ઉમંગથી, રાણે જોડી જાન;
કીધું મુકામ જઈ મેડનેરે, એને આપે છે જેમલ માંનરે. ખ્યાત—૧૨

(સા.) પરણે રાણે પ્રેમથી, પણ મીરાં મન મુંઝાય;
જોદમાં ગીરધરલાલજી રે, મીરાં આળ્યા છે મંડપમાંયરે. ખ્યાત—૧૩

(સા.) મીરાંનો મંગળ ફરે, શ્રી ગીરિવરધર સાથ;
રાણે જોણે મીરાં મુજથીરે મેળવશે મોહિત થઈ હાથરે. ખ્યાત—૧૪

- (સા.) પરણી પરીયાણાં કર્યાં, ઘેર લે જ્યા જાનં;
ગીરધર લાલજી ગોદમરિ, મીરાં લઇને બન્યાં ગુલતાનરે. ખ્યાત--૧૫
- (સા.) ઉદયપુરમાં આવીયાં પણુ જુદું મીરાંનું મનં;
ગીરધરલાલને ધર્મી વીના રે મીરાં જમે ન જળ કે અન્નરે. ખ્યાત--૧૬
- (સા.) કુળદેવીને મદીરે, સાસુ તેડી મય;
પુજા કરો આતી પ્રેમથી રે, તેથી અખંડ એવાતણુ થાયરે. ખ્યાત--૧૭
- (સા.) મીરાં મુખ મલકાવતાં, હતાં હરિમાં મસ્ત;
સાસુને કહે સાચું કહોરે, થયા આપના પતી કેમ અસ્તરે. ખ્યાત--૧૮
- (સા.) મીરાં કહે મારો ધણી, સાચો છે શ્રીનાથ,
આને અમે નહિ પુછ્યે રે, તમે પુજ્યાં તોયે અડવા હાથરે. ખ્યાત--૧૯
- (સા.) શબ્દ સુણીને સાસુને, નખશીખ ઊડી ઝાળ;
આ વડુ આપણા ન કામનીરિ, એનો આણુ આ ધ્રુડીયે કાળરે. ખ્યાત--૨૦
- (સા.) મીરાંને ન્યારાં કર્યાં ભુતમેહેલ મોઝાર;
નથી રાંણુને આથકામનીરે, એને પરણાવુ હુ બીજી નારે. ખ્યાત--૨૧
- (સા.) મીરાં ઉજડ અવાસમાં, ગયાં લઈ ગીરધર સાથ;
જેઠણું હતુ તેવુ મળ્યુ રે, તેને જુહ્યા ત્રીભુવન નાથરે. ખ્યાત--૨૨
- (સા.) મીરાંને મોહન વીરો, વહાલ વધ્યું અદભુત;
મીરાં મેડિ માંહે આવતરિ, જતાં રહ્યાં હતાં તે જુનાં ભુતરે. ખ્યાત--૨૩
- (સા.) સાસરીયાં તો સમસમે, મનમાં બળે અપાર;
મીરા મોહનમાં મોહિને રે, ગાય ભજન લે કર કડનાળરે. ખ્યાત--૨૪
- (સા.) ચોપટ ખેડે પ્રેમથી મીરાં ગીરીવરધર સાથ;
લોકો કહે કમાડ બંધ છે, મીરાં રમેછે કાઈ નર સાથરે. ખ્યાત--૨૫
- (સા.) રાંણીજી રીશે ભર્યાં, કરમાં લે તલવાર.
આળ્યા મીરાંબાઈના ચારમરિ, ખેલ ખેલ બીજું કાંણુ ખેલનાર રે. ખ્યાત--૨૬
- (સા.) મધુર વચન મીરાં કહે, છે મારા ગીરીધરલાલ;
રાંણી ભરાંણી રોશમાં રે, કહે હાલ કરું છું હલાલરે. ખ્યાત--૨૭
- (સા.) એમ કહી ઉગમતા લે ખુલ્લી તલવાર;
મીરાં તો થે જ મેહેલમાંરે, એક બે ત્રણુ અને મીરાં ચારરે. ખ્યાત--૨૮
- (સા.) રાંણી ગભરાંણી અતી, જેઠ મીરાં ત્યાં ચાર;
પોપામાં બીડીને ગણી ગયોરે, ગયો પોતાના મેહેલ મોળર રે. ખ્યાત--૨૯
- (સા.) સાધુ આવે સાંમટા, મીરાંજીને મોહોલ;
ભજન કરે ખરા ભાવથી રે, વધી કીર્તિ જગતમાં અમોલરે. ખ્યાત--૩૦
- (સા.) એવે બાવો આવીયો, કામ કામી અતી હીંચુ;
તેને મીરાંયે સુખાધીને રે, કર્યો પ્રભુ ભક્તિમાં પ્રવીણુરે. ખ્યાત--૩૧
- (સા.) પઠવો પેટમાં પુરી, સાપ મીરાંને ધામ;
રાંણી કહે આને સેવજે રે આમાં છે તારા શાલીગરામરે. ખ્યાત--૩૨

- (સા.) પ્રેમે પેટી ખોલતાં બોલ્યાં મીરાં બાઈ;
સુતા છો શુંતમે શામળારે બોલો શાલીગરાંમ સુખદાબરે. ખ્યાત—૩૩
- (સા.) નાગ નીવડ્યો તે સમે, સુંદર શાલીગરાંમ,
દીલ્લી શાહ અકબર આવીયેરે, પોતે પરચા જોવા મીરાંને ગામરે; ખ્યાત—૩૪
- (સા.) દોગ થયો દર્શન કરી ફરી ગયો નીજ સ્થાન,
રાંણુને રોષ પ્રગટ્યો ધણોરે, ઝેર દેવા જીકિત કરી નીદાનરે. ખ્યાત—૩૫
- (સા.) કનક કંટારો હાથમાં, લઈ ઝેર તણો ભરપુર
આવ્યાં નણુદ લે મીરાં કને રે, કહે પીયો આ ચણુંમૃત જરૂરે ખ્યાત—૩૬
- (સા.) ઝેર મીરાંએ જાણીયું, છતાં ન કીધી વાર;
ગીરધારને ધરીને પી ગયરે, આગ્યા અમૃત તણુ ઘોટકારે. ખ્યાત—૩૭
- (સા.) બીના બનેલી સૌ લખી, તુલસીને તે વાર;
તુલસીદાસ વઘા વીવકથી રે મીરાં રહેવું ઘટે ન એને દારે. ખ્યાત—૩૮.
- (સા.) વતન મુકી મીરાં પછી, વાંચ્યાં વૃંદાવન.
જીવ યુસાધને સુએધીને રે, કયાં પ્રભુભક્તિમાં પ્રવીણુરે. ખ્યાત—૩૯
- (સા.) ધણો કાળ ત્યાં ગાળીને, ગયાં રાંણુને ગામ;
તોપણુ રાંણો સુધર્યો નહીં રે, પછી પોહિયા શ્રીદારકા ધાંમર. ખ્યાત—૪૦
- (સા.) મુખે શેવતાં સ્યામને, સાદા રહી ત્યાં શાત;
રાંણો ગભરાણો અની ધણોરે, થવા લાગ્યા તેને ત્યા ઉત્પાતરે. ખ્યાત—૪૧
- (સા.) દુઃખ દેહે પામ્યો અની, વઘો વીપ્રથી વાત;
લાવો મીરાંને મનાવીને રે, નહીં તો થાશે મારા જીવની ધાતરે. ખ્યાત—૪૨
- (સા.) ત્યાર વીપ્ર ત્યાંથી થયા, ગયા દારકાં ગામ,
મીરાંને કહે હોડો દેશમારે, નહીં તો અમારે અન્ન છે દરંમ રે. ખ્યાત—૪૩
- (સા.) મીરાં મન મુઝાધને, વીનચા રણછોડરાય;
સ્તવન કરી સુંદરશ્યાંમનુરે, મીરાં ગયાં મોહનમાં સમાધરે. ખ્યાત—૪૪
- (સા.) મીરાં માત છે જગતની, અદભુત એની વાત;
મુરખ મેઘો શું કહિ શકેરે, દીન જાણુને દયા આણો માતરે. ખ્યાત—૪૫

(શ્રી મીરાં ગીરિધરની આરતી.)

- જય જય મીરાંમાન, જય ગીગીધરલાલા, પ્રભુ જય ગીરીધરલાલા;
દ્યાસિંધુ દીનબંધુ કહે કાલા વાલા. જય માત જય તાત— ૧
- ભક્તિ કરી લલી ભાત વાત જીગે જાણી, મા વાત જીગે જાણી;
ધન્ય ધન્ય ગીરિધરવર (૨) સતી મીરાં શાણી. જય માત જય તાત— ૨
- જીગલ જોડ શીર મોડ વસો વીભુ સંગે, મા વસો વીભુ સંગે,
જાલાં બાળક વિનવે (૨) આપને ઉમંગે. જય માત જય તાત— ૩
- ભાવ ભક્તિ ભરપુર, ઉર મારે ભરજો, મા ઉર મારે ભરજો,
કોક દીવસ પણુ અમને, (૨) તમ જેવાં કરજો. જય માત જય તાત— ૪
- શ્રીગીરિવરધર તાત, માત મીરાં પ્યારાં, મા માત મીરાં પ્યારાં,
કરી મેદગ મેઘા પર, (૨) શ્રીશો નહીં ન્યારાં. જય માત જય તાત— ૫

(શ્રી મીરાં ગીરધરજ્ઞાલકી જે.)

(શ્રીમત્ત મહારાજ ધીરાજ રણછોડરાયની ધુની.)

(શ્લોક) ઉપજાતી ૭૬૦.)

રઘુરાયરાંમ રણછોડરાય,	યદુરાયરાંમ રણછોડરાય;	૧
વિભુરાયરાંમ રણછોડરાય,	રૂકમણીરમણ ચરણ શરેણ્ય.—	૨
ભૂચરાયરાંમ રણછોડરાય,	જગરાયરાંમ રણછોડરાય; મુનીરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૩
તનરાયરાંમ રણછોડરાય,	મનરાયરાંમ રણછોડરાય; જનરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૪
પુરરાયરાંમ રણછોડરાય,	સુરરાયરાંમ રણછોડરાય; ખગરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૫
જયરાયરાંમ રણછોડરાય,	શીવરાયરાંમ રણછોડરાય; ભુમીરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૬
અજરાયરાંમ રણછોડરાય,	ગજરાયરાંમ રણછોડરાય; પ્રજરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૭
નૃપરાયરાંમ રણછોડરાય,	ભુપરાયરાંમ રણછોડરાય; કવીરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૮
રવીરાયરાંમ રણછોડરાય,	હવીરાયરાંમ રણછોડરાય; શસીરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૯
મુજરાયરાંમ રણછોડરાય,	તુજરાયરાંમ રણછોડરાય; ધ્રુવરાયરાંમ રણછોડરાય, ૩૦	૧૦
રણછોડરાય રઘુરાય ધૃષ્ટ,	રણછોડરાય યદુરામ મીષ્ટ; રણછોડરાય થકી દુર કવીષ્ટ, ૩૦	૧૧
રણછોડરાય છોડે દુઃખોથી,	રણછોડરાય જાડે સુખે થી, રણછોડરાય કરરહાય રનેહે, ૩૦	૧૨
રણછોડરાય અંજીગાવમીને,	રણછોડરાય રૂપ ધ્યાવ ચીતે; રણછોડરાય વરદાવરેણ્ય, ૩૦	

(ગીતી.)

રણછોડરાય ગુણ ગાનાં, જમ જતા જરૂર તે જનથી ત્રાસી,
અ તે આવે લેવા, દીન્ય પાષંદોની સ્વારી ખાસી, (જરૂર જરૂર જરૂર)

શ્રીમત્ત દ્વારકાંધીશકી જય, યોગે, જય જય રઘુવીર સમર્થ.

(શ્લોક)

અન્યુત, કેશવ, રામ, નારાયણ, કૃષ્ણ, દામોદર, વાસુદેવ, હરે,
શ્રીધર, માધવ, ગોપીકા, વલ્લભ, શ્રી જનકી વીનાયક, રામચંદ્ર ભજેત,
શ્રી રાધિકાનાયક કૃષ્ણચંદ્ર ભજેત, શ્રીરૂક્ષમણિ, નાયક દ્વારકેશ ભજેત
શંકર, શાશ્વત, ચંદ્ર, ચુડામણી, સર્વ, ગંગાધર, વામદેવ ભજેત
શ્રીપતિ, ભુપતિ, શૈલજન, વલ્લભ, શ્રીકાશીકાનાયક, વિશ્વનાથ, ભજેત

(અમારી સહુને છેલ્લી આશીષ.)

ચીરંજીવ, કૃપાળુ રહે, હરીકથા સુરસ પીયો; હરિ ભજનકે, સાથી, સર્જન ભોત વર્ષ જીવે.

(જય શ્રીહરિ)

